

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16362/2023
28.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Јована Релића из Сремске Митровице, чији је пуномоћник Александар Јовчић, адвокат из Београда, против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 446/23 од 29.03.2023. године, у седници одржаној 28.11.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 446/23 од 29.03.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 57166/21 ОД 15.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 200.000,00 динара за претрпљени страх и 1.000.575,00 динара за претрпљене душевне болове због умањене животне активности, све са законском затезном каматом од 15.09.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади материјалну штету на име разлике зараде у износу од 2.782.775,31 динар, са законском затезном каматом од 09.01.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 566.810,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 446/23 од 29.03.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву ради накнаде штете. Тужба у овој правној ствари поднета је 27.01.2017. године, преиначена 29.01.2020. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 4.557.775,31 динар (чија је противвредност у еврима на дан преиначења 38.823 евра).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

СЦ/ВГ